

nie prac rozwojowych objętych projektem celowym zamawianym,

- 2) dwukrotność wynagrodzenia bazowego — za recenzję raportu rocznego, raportu końcowego, publikacji wydawniczej oraz sprawozdania z wykonania zadania objętego finansowaniem lub dofinansowaniem przez Komitet.

§ 5. Ekspert dokonujący kontroli merytorycznej lub finansowej realizacji badań naukowych, prac rozwojowych lub innych zadań finansowanych lub dofinansowanych ze środków ustalanych w budżecie państwa na naukę otrzymuje wynagrodzenie stanowiące:

- 1) pięciokrotność wynagrodzenia bazowego — za kontrolę realizacji:
 - a) projektu badawczego,
 - b) zadań z zakresu działalności wspomagającej badania,
- 2) siedmiokrotność wynagrodzenia bazowego — za kontrolę realizacji:
 - a) projektu celowego,
 - b) projektu będącego częścią programu międzynarodowego lub działania wspomagającego realizację takiego programu,
 - c) udziału jednostki naukowej w międzynarodowym przedsięwzięciu podejmowanym na podstawie umowy międzyrządowej, o którym mowa w art. 14 ust. 5 pkt 3 ustawy,
 - d) udziału podmiotu krajowego w instytucji międzynarodowej, na rzecz której Komitet przyznał środki finansowe na opłacenie składek, o których mowa w art. 15 ust. 2a ustawy,

- 3) ośmiokrotność wynagrodzenia bazowego — za kontrolę realizacji:

- a) badań własnych szkoły wyższej,
- b) utrzymania przez jednostkę naukową unikatowego urzędnika lub miejsca pracy badawczej o ogólnokrajowym lub regionalnym znaczeniu,
- c) działalności określonej w art. 16 ust. 1 ustawy,

- 4) dziesięciokrotność wynagrodzenia bazowego — za kontrolę:

- a) działalności statutowej jednostki naukowej,
- b) realizacji przez jednostkę naukową inwestycji służącej potrzebom badań naukowych lub prac rozwojowych,

- 5) dwudziestokrotność wynagrodzenia bazowego — za kompleksową kontrolę działalności prowadzonej przez jednostkę naukową.

§ 6. Traci moc rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów z dnia 30 lipca 1999 r. w sprawie określenia wysokości wynagrodzenia członków komisji Komitetu Badań Naukowych pochodzących z wyboru (Dz. U. Nr 65, poz. 739) — utrzymane w mocy na podstawie art. 5 ustawy z dnia 15 września 2000 r. o zmianie ustawy o utworzeniu Komitetu Badań Naukowych (Dz. U. Nr 91, poz. 1008).

§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 2001 r.

Przewodniczący Komitetu Badań Naukowych:

A. Wiszniewski

123

OBWIESZCZENIE MINISTRA KULTURY I DZIEDZICTWA NARODOWEGO

z dnia 29 stycznia 2001 r.

w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy o organizowaniu i prowadzeniu działalności kulturalnej.

1. Na podstawie art. 149 ustawy z dnia 24 lipca 1998 r. o zmianie niektórych ustaw określających kompetencje organów administracji publicznej — w związku z reformą ustrojową państwa (Dz. U. Nr 106, poz. 668 i z 2000 r. Nr 12, poz. 136) ogłasza się w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst ustawy z dnia 25 października 1991 r. o organizowaniu i prowadzeniu działalności kulturalnej (Dz. U. Nr 114, poz. 493), z uwzględnieniem zmian wprowadzonych:

- 1) ustawą z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. Nr 121, poz. 591),

- 2) ustawą z dnia 27 czerwca 1996 r. o zmianie ustawy o organizowaniu i prowadzeniu działalności kulturalnej (Dz. U. Nr 90, poz. 407),

- 3) ustawą z dnia 21 listopada 1996 r. o muzeach (Dz. U. z 1997 r. Nr 5, poz. 24),

- 4) ustawą z dnia 22 sierpnia 1997 r. o bezpieczeństwie imprez masowych (Dz. U. Nr 106, poz. 680)

— ujętych w obwieszczeniu Ministra Kultury i Sztuki z dnia 12 września 1997 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy o organizowaniu i pro-

wadzeniu działalności kulturalnej (Dz. U. Nr 110, poz. 721),

- 5) ustawą z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz. U. Nr 141, poz. 943 i z 1998 r. Nr 162, poz. 1122),
- 6) ustawą z dnia 24 lipca 1998 r. o zmianie niektórych ustaw określających kompetencje organów administracji publicznej — w związku z reformą ustroju państwa (Dz. U. Nr 106, poz. 668),
- 7) ustawą z dnia 19 listopada 1999 r. — Prawo działalności gospodarczej (Dz. U. Nr 101, poz. 1178),
- 8) ustawą z dnia 21 stycznia 2000 r. o zmianie niektórych ustaw związanych z funkcjonowaniem administracji publicznej (Dz. U. Nr 12, poz. 136 i Nr 122, poz. 1323)

oraz zmian wynikających z przepisów ogłoszonych przed dniem wydania jednolitego tekstu.

2. Podany w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst ustawy nie obejmuje przepisów:

- 1) art. 41—44 ustawy z dnia 25 października 1991 r. o organizowaniu i prowadzeniu działalności kulturalnej (Dz. U. Nr 114, poz. 493), które stanowią:

„Art. 41. 1. Instytucje i placówki upowszechniania kultury istniejące w dniu wejścia w życie ustawy, dla których organizatorem były podmioty określone w art. 8 i 9, podlegają z urzędu wpisowi do rejestru instytucji kultury, prowadzonego przez właściwego organizatora, w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy, a pracownicy tych instytucji stają się pracownikami instytucji kultury.

2. Instytucje i placówki upowszechniania kultury istniejące w dniu wejścia w życie ustawy, dla których organizatorem są inne podmioty niż określone w art. 8 i 9, mogą nadal prowadzić swoją działalność, jeżeli w ciągu 3 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy zostaną spełnione wymogi określone w przepisach niniejszej ustawy.

3. W razie niedopełnienia obowiązku określonego w ust. 2, podmioty te są obowiązane do zaprzestania prowadzenia działalności.

Art. 42. 1. Instytucje artystyczne istniejące w dniu wejścia w życie ustawy, dla których organem założycielskim były podmioty określone w art. 8 ust. 2, podlegają z urzędu wpisowi do rejestru instytucji kultury, prowadzonego przez właściwego organizatora, w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy, a pra-

cownicy tych instytucji stają się pracownikami instytucji kultury.

2. Minister Kultury i Sztuki prowadzący w dniu wejścia w życie ustawy rejestr instytucji działających jako instytucje artystyczne przekazuje rejestr tych instytucji oraz pozostałą dokumentację właściwemu organizatorowi w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

Art. 43. Instytucje artystyczne istniejące w dniu wejścia w życie ustawy ustalają fundusz instytucji jako sumę: funduszy statutowych w środkach trwałych i obrotowych, funduszu rezerwowego i funduszu rozwoju według stanu na dzień 1 stycznia 1991 r.

Art. 44. 1.^{a)} Prowadzona na podstawie zezwoleń uzyskanych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy działalność w zakresie organizowania imprez artystycznych lub rozrywkowych podlega w terminie 3 miesięcy wpisaniu z urzędu do ewidencji działalności gospodarczej prowadzonej na podstawie przepisów o działalności gospodarczej.

2. Do czasu dokonania wpisu, o którym mowa w ust. 1, zachowują moc dotychczasowe zezwolenia na prowadzenie działalności w zakresie organizowania imprez artystycznych.

3. Postępowanie w sprawie zezwoleń na organizowanie imprez artystycznych lub rozrywkowych wszczęte przed dniem wejścia w życie ustawy i nie zakończone ostateczną decyzją administracyjną toczy się według przepisów niniejszej ustawy.”;

2) art. 86 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. Nr 121, poz. 591), który stanowi:

„Art. 86. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1995 r. i ma zastosowanie po raz pierwszy do sprawozdań finansowych za rok obrotowy rozpoczynający się w 1995 r.”;

3) art. 3 ustawy z dnia 27 czerwca 1996 r. o zmianie ustawy o organizowaniu i prowadzeniu działalności kulturalnej (Dz. U. Nr 90, poz. 407), który stanowi:

„Art. 3. Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.”;

^{a)} W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 18 ustawy z dnia 27 czerwca 1996 r. o zmianie ustawy o organizowaniu i prowadzeniu działalności kulturalnej (Dz. U. Nr 90, poz. 407), która weszła w życie z dniem 26 sierpnia 1996 r.

- 4) art. 40 ustawy z dnia 21 listopada 1996 r. o muzeach (Dz. U. z 1997 r. Nr 5, poz. 24), który stanowi:

„Art. 40. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.”;

- 5) art. 28 ustawy z dnia 22 sierpnia 1997 r. o bezpieczeństwie imprez masowych (Dz. U. Nr 106, poz. 680), który stanowi:

„Art. 28. Ustawa wchodzi w życie po upływie 6 miesięcy od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 19, który wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1999 r.”;

- 6) art. 97 ustawy z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz. U. Nr 141, poz. 943 i z 1998 r. Nr 162, poz. 1122), który stanowi:

„Art. 97. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1999 r.”;

- 7) art. 150 ustawy z dnia 24 lipca 1998 r. o zmianie niektórych ustaw określających kompetencje organów administracji publicznej — w związku z reformą ustrojową państwa (Dz. U. Nr 106, poz. 668), który stanowi:

„Art. 150. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1999 r., z wyjątkiem art. 26, art. 128 pkt 2, art. 139 pkt 1 i 10, art. 145 ust. 2 i 4, art. 146 ust. 2 i 4 oraz art. 147 ust. 2 i 3, które wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, i art. 34 pkt 1, art. 36 pkt 23, art. 48 pkt 1 i 3, art. 84, art. 97 pkt 1—3, 5—10 i 12—36 oraz art. 139 pkt 9 lit. a), które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2000 r.”;

- 8) art. 100 ustawy z dnia 19 listopada 1999 r. — Prawo działalności gospodarczej (Dz. U. Nr 101, poz. 1178), który stanowi:

„Art. 100. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2001 r., z wyjątkiem przepisów art. 4 pkt 3 i 4, rozdziału 5 i 6 oraz art. 89, art. 90 i art. 98 ust. 1 i 2, które wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, oraz art. 13 w zakresie dotyczącym możliwości realizacji określonych obowiązków za pośrednictwem rachunku w spółdzielczej kasie oszczędnościowo-kredytowej, art. 79 oraz art. 88 ust. 2 i 3, które wchodzi w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia.”;

- 9) art. 70, art. 74 i art. 75 ustawy z dnia 21 stycznia 2000 r. o zmianie niektórych ustaw związanych z funkcjonowaniem administracji publicznej (Dz. U. Nr 12, poz. 136 i Nr 122, poz. 1323), które stanowią:

„Art. 70. 1. Jednostki samorządu terytorialnego otrzymują:

1) dotacje celowe z budżetu państwa na dofinansowanie bieżących zadań własnych związanych z prowadzeniem instytucji kultury, przejętych w dniu 1 stycznia 1999 r.,

2) dotacje na zadania objęte mecenatem państwa w dziedzinie kultury, wykonywane przez instytucje kultury, dla których organizatorem jest jednostka samorządu terytorialnego.

2. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia:

1) zakres zadań objętych mecenatem państwa, o których mowa w ust. 1 pkt 2,

2) szczegółowe zasady i tryb udzielania dotacji, o których mowa w ust. 1. Ustalając kwoty dotacji, uwzględnia się w szczególności zasady przyjęte w budżecie państwa do określenia wydatków na podobnego rodzaju zadania oraz sytuację finansową jednostek samorządu terytorialnego.”

„Art. 74. Przepisy wykonawcze, wydane przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy na podstawie upoważnień zmienianych w ustawach nowelizowanych tą ustawą, zachowują moc do dnia 30 czerwca 2000 r.

- Art. 75. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, z wyjątkiem:

1) art. 71, który wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1999 r.,

2) art. 5 pkt 6 i 8, art. 8 pkt 3, art. 25 pkt 26 i art. 29 pkt 2, które wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 2000 r.,

3) art. 24 pkt 6—10 i art. 41 pkt 2, które wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 2000 r.,

4) art. 63 ust. 2, który wchodzi w życie z dniem 1 września 2000 r.,

5) art. 2, art. 14 pkt 2 lit. a), c)—e), pkt 3, 4 i 5 lit. a), art. 15 pkt 10 lit. d), art. 26 pkt 1, art. 30 pkt 1, art. 39 pkt 1 lit. a), art. 40 pkt 2 lit. b), art. 46 pkt 1 i 3 i art. 62, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2001 r.,

6) art. 25 pkt 20, który wchodzi w życie z dniem 1 września 2001 r.,

7) art. 46 pkt 2, który wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2002 r.”

Minister Kultury i Dziedzictwa Narodowego:

K. M. Ujazdowski

Załącznik do obwieszczenia Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego z dnia 29 stycznia 2001 r. (poz. 123)

USTAWA

z dnia 25 października 1991 r.

o organizowaniu i prowadzeniu działalności kulturalnej.

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. 1.¹⁾ Działalność kulturalna w rozumieniu niniejszej ustawy polega na tworzeniu, upowszechnianiu i ochronie kultury.

2.²⁾ Państwo sprawuje mecenat nad działalnością kulturalną polegającą na wspieraniu i promocji twórczości, edukacji i oświaty kulturalnej, działań i inicjatyw kulturalnych oraz na ochronie dziedzictwa kultury.

3.³⁾ Minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego może wspierać finansowo, w ramach mecenatu państwa, realizację planowanych na dany rok zadań związanych z polityką kulturalną państwa, prowadzonych przez instytucje kultury i inne podmioty nie należące do sektora finansów publicznych.

4.⁴⁾ Mecenat, o którym mowa w ust. 2 i 3, sprawują także organy jednostek samorządu terytorialnego w zakresie ich właściwości.

Art. 2. Formami organizacyjnymi działalności kulturalnej są w szczególności: teatry, opery, operetki, filharmonie, orkiestry, kina, muzea, biblioteki, domy kultury, ogniska artystyczne, galerie sztuki oraz ośrodki badań i dokumentacji w różnych dziedzinach kultury.

Art. 3.⁵⁾ 1. Działalność kulturalną mogą prowadzić osoby prawne, osoby fizyczne oraz jednostki organizacyjne nie posiadające osobowości prawnej.

2. Działalność kulturalna instytucji kultury określona w art. 1 ust. 1 nie stanowi działalności gospodarczej w rozumieniu odrębnych przepisów.

3. Do działalności, o której mowa w ust. 1 i 2, w zakresie nie uregulowanym przepisami ustawy dotyczącymi organizowania i prowadzenia działalności kultu-

ralnej, stosuje się przepisy o prowadzeniu działalności gospodarczej.

Art. 4. 1. Osoby prawne oraz jednostki organizacyjne nie posiadające osobowości prawnej, których podstawowym celem statutowym nie jest prowadzenie działalności kulturalnej, mogą prowadzić taką działalność w szczególności w formie klubów, świetlic, domów kultury i bibliotek.

2. Koszty prowadzenia działalności kulturalnej, o której mowa w ust. 1, w tym wynagrodzenia dla pracowników, wraz ze składką na ubezpieczenie społeczne, i inne wydatki z tytułu zatrudniania pracowników obciążają koszty działalności podstawowej.

Art. 5. Podmioty prowadzące działalność kulturalną na zasadach określonych w art. 3 mogą otrzymywać dotacje na realizację zadań państwowych.

Art. 6.⁶⁾ Minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego⁷⁾ określi, w drodze rozporządzenia, wymagania kwalifikacyjne i tryb stwierdzania kwalifikacji uprawniających do zajmowania określonych stanowisk w formach organizacyjnych, o których mowa w art. 2, jeśli ich organizatorem jest administracja rządowa lub jednostki samorządu terytorialnego.

Art. 7. 1. Osobom wyróżniającym się w tworzeniu, upowszechnianiu i ochronie kultury nadaje się odznakę honorową „Zasłużony Działacz Kultury”.

2. Odznakę honorową „Zasłużony Działacz Kultury” nadaje minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego⁷⁾.

3. Rada Ministrów, w drodze rozporządzenia, określa tryb oraz zasady nadawania odznaki „Zasłużony Działacz Kultury”, jej wzór i sposób noszenia.

Art. 7a.⁸⁾ 1.⁹⁾ Minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego⁷⁾ oraz inni ministrowie, w odniesieniu do podległych im ośrodków i instytucji kultury, w uzgodnieniu z ministrem właściwym do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego⁷⁾, a także jednostki samorządu terytorialnego

¹⁾ Zgodnie z oznaczeniem ustalonym przez art. 1 pkt 1 ustawy z dnia 27 czerwca 1996 r. o zmianie ustawy o organizowaniu i prowadzeniu działalności kulturalnej (Dz. U. Nr 90, poz. 407), która weszła w życie z dniem 26 sierpnia 1996 r.

²⁾ Dodany przez art. 1 pkt 1 ustawy wymienionej w przypisie 1.

³⁾ Dodany przez art. 1 pkt 1 ustawy wymienionej w przypisie 1 oraz w brzmieniu ustalonym przez art. 29 pkt 1 ustawy z dnia 21 stycznia 2000 r. o zmianie niektórych ustaw związanych z funkcjonowaniem administracji publicznej (Dz. U. Nr 12, poz. 136 i Nr 122, poz. 1323), która weszła w życie z dniem 23 lutego 2000 r.

⁴⁾ Dodany przez art. 1 pkt 1 ustawy wymienionej w przypisie 1 oraz w brzmieniu ustalonym przez art. 82 pkt 1 lit. b) ustawy z dnia 24 lipca 1998 r. o zmianie niektórych ustaw określających kompetencje organów administracji publicznej — w związku z reformą ustrojową państwa (Dz. U. Nr 106, poz. 668), która weszła w życie z dniem 1 stycznia 1999 r.

⁵⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 2 ustawy wymienionej w przypisie 1.

⁶⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 82 pkt 2 ustawy z dnia 24 lipca 1998 r. o zmianie niektórych ustaw określających kompetencje organów administracji publicznej — w związku z reformą ustrojową państwa (Dz. U. Nr 106, poz. 668), która weszła w życie z dniem 1 stycznia 1999 r.

⁷⁾ Zgodnie z art. 4 ust. 1, art. 5 pkt 9 i art. 94 ustawy z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz. U. z 1999 r. Nr 82, poz. 928), która weszła w życie z dniem 1 kwietnia 1999 r.

⁸⁾ Dodany przez art. 1 pkt 3 ustawy wymienionej w przypisie 1.

⁹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 82 pkt 3 ustawy wymienionej w przypisie 6.

mogą ustanawiać i przyznawać doroczne nagrody za osiągnięcia w dziedzinie twórczości artystycznej, upowszechniania i ochrony kultury.

2. Nagrody mogą być przyznawane osobom fizycznym lub prawnym, a także innym podmiotom na podstawie oceny całokształtu działalności lub osiągnięć o istotnym znaczeniu.

3.⁹⁾ Minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego⁷⁾, w drodze rozporządzenia, a organy samorządu terytorialnego w drodze uchwały, określają szczegółowe zasady i tryb przyznawania nagród, o których mowa w ust. 1 i 2, oraz ich wysokość.

Art. 7b.⁸⁾ 1.¹⁰⁾ Minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego⁷⁾ oraz inni ministrowie, w odniesieniu do podległych im ośrodków i instytucji kultury, a także jednostki samorządu terytorialnego, mogą przyznawać stypendia osobom zajmującym się twórczością artystyczną, upowszechnianiem i ochroną dóbr kultury.

2. Stypendium, o którym mowa w ust. 1, polega na przyznaniu środków finansowych osobom realizującym określone przedsięwzięcia w zakresie twórczości artystycznej, ochrony dziedzictwa kultury lub upowszechniania kultury.

3.¹⁰⁾ Minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego⁷⁾, w drodze rozporządzenia, a organy samorządu terytorialnego w drodze uchwały, określają szczegółowe zasady i tryb przyznawania stypendiów, o których mowa w ust. 1, oraz ich wysokość.

Rozdział 2 Instytucje kultury

Art. 8.¹¹⁾ Ministrowie oraz kierownicy urzędów centralnych organizują działalność kulturalną, tworząc państwowe instytucje kultury, dla których prowadzenie takiej działalności jest podstawowym celem statutowym.

Art. 9.¹²⁾ 1. Jednostki samorządu terytorialnego organizują działalność kulturalną, tworząc samorządowe instytucje kultury, dla których prowadzenie takiej działalności jest podstawowym celem statutowym.

2. Prowadzenie działalności kulturalnej jest zadaniem własnym jednostek samorządu terytorialnego o charakterze obowiązkowym.

Art. 10. 1.¹³⁾ Podmioty tworzące instytucje kultury, o których mowa w art. 8 i 9, zwane są dalej organizatorami.

2.¹⁴⁾ Ilekroć w ustawie jest mowa o instytucji kultury bez bliższego określenia — należy przez to rozumieć zarówno państwową, jak i samorządową instytucję kultury.

Art. 11. Organizator wydaje akt o utworzeniu instytucji kultury, który określa jej nazwę, rodzaj, siedzibę i przedmiot działania.

Art. 12.¹⁵⁾ Organizator zapewnia instytucji kultury środki niezbędne do rozpoczęcia i prowadzenia działalności kulturalnej oraz do utrzymania obiektu, w którym ta działalność jest prowadzona.

Art. 13. 1. Instytucje kultury działają na podstawie aktu o ich utworzeniu oraz statutu nadanego przez organizatora.

2. Statut zawiera:

- 1) nazwę, teren działania i siedzibę instytucji kultury,
- 2)¹⁶⁾ zakres działalności,
- 3) organy zarządzające i doradcze oraz sposób ich powoływania,
- 4) sposób uzyskiwania środków finansowych,
- 5) zasady dokonywania zmian statutowych,
- 6) postanowienia dotyczące prowadzenia działalności innej niż kulturalna, jeżeli instytucja zamierza działalność taką prowadzić.

3.¹⁷⁾ Organizację wewnętrzną instytucji kultury określa regulamin organizacyjny nadawany przez dyrektora tej instytucji, po zasięgnięciu opinii organizatora oraz opinii działających w niej organizacji związkowych i stowarzyszeń twórców.

Art. 14. 1. Instytucje kultury uzyskują osobowość prawną i mogą rozpocząć działalność z chwilą wpisu do rejestru prowadzonego przez organizatora.

2. Organizator nie odpowiada za zobowiązania instytucji kultury, z zastrzeżeniem art. 24 i 25.

3. Instytucja kultury z urzędu podlega wpisowi do rejestru.

4. Minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego⁷⁾ określi, w drodze rozporządzenia, sposób prowadzenia rejestru instytucji kultury.

Art. 14a.¹⁸⁾ 1. Tworzy się wykaz obiektów stanowiących własność Skarbu Państwa lub jednostek samorządu terytorialnego, w których prowadzona jest, jako podstawowa, działalność kulturalna lub które dla takiej działalności zostały wybudowane i nie mogą być przeznaczone do prowadzenia wyłącznie innej działalności podstawowej.

⁶⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 82 pkt 4 ustawy wymienionej w przypisie 6.

⁷⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 4 ustawy wymienionej w przypisie 1 i przez art. 82 pkt 5 ustawy wymienionej w przypisie 6.

⁸⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 82 pkt 6 ustawy wymienionej w przypisie 6.

⁹⁾ Zgodnie z oznaczeniem ustalonym przez art. 1 pkt 6 ustawy wymienionej w przypisie 1.

¹⁴⁾ Dodany przez art. 1 pkt 6 ustawy wymienionej w przypisie 1 oraz w brzmieniu ustalonym przez art. 82 pkt 7 ustawy wymienionej w przypisie 6.

¹⁵⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 7 ustawy wymienionej w przypisie 1.

¹⁶⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 82 pkt 8 lit. a) ustawy wymienionej w przypisie 6.

¹⁷⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 82 pkt 8 lit. b) ustawy wymienionej w przypisie 6.

¹⁸⁾ Dodany przez art. 82 pkt 9 ustawy wymienionej w przypisie 6.

2. Minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego⁷⁾ określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady wpisywania obiektów do wykazu, o którym mowa w ust. 1.

3. Minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego⁷⁾ ustali, w drodze rozporządzenia, wykaz obiektów, o których mowa w ust. 1.

Art. 15.¹⁹⁾ 1. Dyrektora instytucji kultury powołuje organizator na czas określony lub nie określony, po zasięgnięciu opinii właściwych związków zawodowych działających w tej instytucji kultury oraz stowarzyszeń zawodowych i twórczych. Odwołanie następuje w tym samym trybie.

2. Organizator powołuje i odwołuje dyrektora państwowej instytucji kultury po uzyskaniu zgody ministra właściwego do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego⁷⁾.

3.²⁰⁾ Organizator powołuje i odwołuje dyrektora samorządowej instytucji kultury po zasięgnięciu opinii ministra właściwego do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego⁷⁾. Minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego⁷⁾ określi, w drodze rozporządzenia, listę samorządowych instytucji kultury, w których powołanie i odwołanie dyrektora wymaga zasięgnięcia opinii ministra właściwego do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego⁷⁾.

4. Organizator przedstawia kandydatowi na stanowisko dyrektora warunki organizacyjno-finansowe działalności instytucji kultury. Kandydat przedstawia organizatorowi program działania instytucji kultury.

4a.²¹⁾ Organizator może powierzyć zarządzanie instytucją kultury osobie fizycznej lub prawnej. Powierzenie zarządzania następuje na podstawie umowy o zarządzaniu instytucją kultury zawartej między organizatorem a zarządcą na czas oznaczony, nie krótszy niż trzy lata (kontrakt menedżerski). Jeżeli zarządcą jest osoba prawna, umowa powinna przewidywać, kto w jej imieniu będzie dokonywał czynności zarządu. Do umów stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 25 września 1981 r. o przedsiębiorstwach państwowych (Dz. U. z 1991 r. Nr 18, poz. 80, Nr 75, poz. 329, Nr 101, poz. 444 i Nr 107, poz. 464, z 1993 r. Nr 18, poz. 82 i Nr 60, poz. 280, z 1994 r. Nr 1, poz. 3, Nr 80, poz. 368 i Nr 113, poz. 547, z 1995 r. Nr 1, poz. 2, Nr 95, poz. 474 i Nr 154, poz. 791, z 1996 r. Nr 90, poz. 405, Nr 106, poz. 496, Nr 118, poz. 561 i Nr 156, poz. 775, z 1997 r. Nr 43, poz. 272, Nr 106, poz. 675, Nr 121, poz. 769 i 770 i Nr 123, poz. 777, z 2000 r. Nr 26, poz. 306 i Nr 84, poz. 948 oraz z 2001 r. Nr 3, poz. 18).

5. Dyrektor instytucji kultury, powołany na czas określony, może być odwołany przed upływem tego okresu:

- 1) na własną prośbę,
- 2) z powodu choroby trwale uniemożliwiającej wykonywanie obowiązków,

¹⁹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 8 ustawy wymienionej w przypisie 1.

²⁰⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 82 pkt 10 lit. a) ustawy wymienionej w przypisie 6.

²¹⁾ Dodany przez art. 82 pkt 10 lit. b) ustawy wymienionej w przypisie 6.

3) z powodu naruszenia przepisów prawa w związku z zajmowanym stanowiskiem,

4) w razie odstąpienia od realizacji uzgodnionego z organizatorem programu działania instytucji kultury,

5)²²⁾ w razie przekazania państwowej instytucji kultury w trybie art. 21a.

6. W przypadkach przewidzianych w statucie instytucji kultury organizator może powołać także zastępców dyrektora. Przepisy dotyczące powoływania i odwoływania dyrektora stosuje się odpowiednio.

Art. 16. 1. Powołanie dyrektora instytucji kultury może nastąpić w drodze konkursu przeprowadzonego przez organizatora.

2. Ramowy regulamin konkursu określa minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego⁷⁾.

Art. 17. Dyrektor instytucji kultury zarządza instytucją i reprezentuje ją na zewnątrz.

Art. 18. 1. Organizator może dokonać połączenia lub podziału instytucji kultury.

2. Organizator jest obowiązany na 3 miesiące przed wydaniem aktu o połączeniu lub podziale instytucji kultury podać do publicznej wiadomości informację o zamiarze i przyczynach takiej decyzji.

Art. 19. 1. Połączenie instytucji kultury polega na utworzeniu jednej instytucji, w której skład wchodzi załogi i mienie należące do instytucji podlegających połączeniu.

1a.²³⁾ Nie podlegają połączeniu instytucje kultury prowadzące gospodarkę finansową w oparciu o odmienne zasady finansowania.

2. Połączenie instytucji kultury następuje w drodze aktu wydanego przez organizatora, a także w trybie określonym w art. 21.

3. Akt o połączeniu instytucji kultury zawiera:

- 1) nazwy łączonych instytucji kultury,
- 2) nazwę, rodzaj, siedzibę i przedmiot działania instytucji kultury, powstałej w wyniku połączenia,
- 3) określenie terminu połączenia instytucji kultury,
- 4) ustalenie zasad przejęcia zobowiązań i wierzytelności przez instytucję powstającą w wyniku połączenia.

4. Statut nowej instytucji kultury powstałej w wyniku połączenia nadaje organizator. Przepisy art. 13 ust. 2 stosuje się odpowiednio.

5. Z dniem wpisu do rejestru nowo utworzonej instytucji kultury organizator wykreśla z rejestru instytucje kultury, które uległy połączeniu.

Art. 20. 1. Podział instytucji kultury polega na utworzeniu dwóch lub więcej instytucji kultury w oparciu

²²⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 82 pkt 10 lit. c) ustawy wymienionej w przypisie 6.

²³⁾ Dodany przez art. 82 pkt 11 ustawy wymienionej w przypisie 6.

o załogę i mienie należące do instytucji kultury ulegającej podziałowi.

2. Podział instytucji kultury polegać może również na wyłączeniu z instytucji kultury wyodrębnionej jednostki lub jednostek organizacyjnych w celu włączenia ich do innej instytucji kultury. Zasady przekazania składników majątkowych ujętych w bilansie wyłączonych jednostek określa organizator.

3. Akt o podziale instytucji kultury zawiera:

- 1) nazwę dzielonej instytucji kultury,
- 2) nazwę, rodzaj, siedzibę i przedmiot działania instytucji kultury powstałych w wyniku podziału,
- 3) określenie jednostek organizacyjnych włączonych do instytucji tworzonych w wyniku podziału,
- 4) ustalenie zasad przejęcia zobowiązań i wierzytelności przez instytucje powstające w wyniku podziału.

4. Przepisy art. 19 ust. 3 i 4 stosuje się odpowiednio.

Art. 21. 1.²⁴⁾ Organizatorzy, o których mowa w art. 8 oraz w art. 9, mogą na podstawie umowy zawartej między sobą tworzyć lub łączyć utworzone przez nich instytucje kultury, z zastrzeżeniem przepisu art. 19 ust. 1a.

1a.²⁵⁾ Instytucja kultury utworzona na zasadach określonych w ust. 1 jest wspólną instytucją kultury organizatorów, którzy ją utworzyli, chyba że umowa stanowi inaczej.

2. Organizatorzy, o których mowa w ust. 1, mogą na podstawie umowy zawartej z osobą fizyczną, osobą prawną lub jednostką organizacyjną nie posiadającą osobowości prawnej tworzyć instytucje kultury.

3. W umowach, o których mowa w ust. 1 i 2, strony określają wielkość środków wnoszonych przez każdą z nich, niezbędnych do prowadzenia działalności przez instytucję kultury.

4. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, strony w umowie określają swoje uprawnienia odnośnie do treści statutu, powołania dyrektora, likwidacji instytucji, a także wskazują organizatora prowadzącego rejestr tej instytucji.

5. W przypadku, o którym mowa w ust. 2, strony określają w umowie uprawnienia podmiotu zawierającego umowę z organizatorem odnośnie do treści statutu, powołania dyrektora oraz likwidacji instytucji kultury.

Art. 21a.²⁶⁾ 1.²⁷⁾ Minister lub kierownik urzędu centralnego administracji rządowej może powierzyć jednostce samorządu terytorialnego, za jej zgodą, prowa-

²⁴⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 9 lit. a) ustawy wymienionej w przypisie 1 i przez art. 82 pkt 12 ustawy wymienionej w przypisie 6.

²⁵⁾ Dodany przez art. 1 pkt 9 lit. b) ustawy wymienionej w przypisie 1.

²⁶⁾ Dodany przez art. 1 pkt 10 ustawy wymienionej w przypisie 1.

²⁷⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 82 pkt 13 lit. a) ustawy wymienionej w przypisie 6.

dzenie instytucji kultury. Instytucja taka pozostaje państwową instytucją kultury i otrzymuje konieczne do wykonania zadań środki finansowe.

2.²⁷⁾ Minister lub kierownik urzędu centralnego administracji rządowej może przekazać jednostce samorządu terytorialnego, na jej wniosek, państwową instytucję kultury w celu wykonywania zadań własnych tej jednostki samorządu terytorialnego w zakresie działalności kulturalnej. Przekazanie następuje w drodze porozumienia.

3.²⁸⁾ Warunkiem niezbędnym przekazania jest wykazanie przez jednostkę samorządu terytorialnego, że posiada program działania oraz środki na prowadzenie instytucji kultury, którą przejmuje w trybie określonym w ust. 2.

4.²⁹⁾ Porozumienie, o którym mowa w ust. 2, stanowi podstawę do wykreślenia instytucji kultury z rejestru prowadzonego przez organ administracji rządowej i wpisania do rejestru jednostki samorządu terytorialnego. Pracownicy państwowej instytucji kultury stają się pracownikami samorządowej instytucji kultury z zachowaniem dotychczasowych warunków pracy i płacy.

5.³⁰⁾ Mienie przekazywanej instytucji kultury nabywa nieodpłatnie właściwa jednostka samorządu terytorialnego, z zastrzeżeniem art. 21b.

6. Koszty związane z uregulowaniem stanu prawnego mienia, o którym mowa w ust. 5, obciążają budżet przekazywanej instytucji.

7. (skreślony).³¹⁾

Art. 21b.³²⁾ 1. W przypadku likwidacji samorządowej instytucji kultury, przekazanej w trybie art. 21a ust. 2—6, jednostka samorządu terytorialnego jest obowiązana zwrócić właściwemu organowi administracji rządowej mienie otrzymane na podstawie art. 21a ust. 5 i 6.

2. Na wniosek jednostki samorządu terytorialnego organ administracji rządowej, w drodze decyzji administracyjnej, może zwolnić jednostkę samorządu terytorialnego od tego obowiązku w części lub w całości; zwolnienie nie dotyczy obiektów wpisanych do rejestru, o którym mowa w art. 14 ust. 4.

Art. 21c. (skreślony).³³⁾

²⁸⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 82 pkt 13 lit. b) ustawy wymienionej w przypisie 6.

²⁹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 82 pkt 13 lit. c) ustawy wymienionej w przypisie 6.

³⁰⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 82 pkt 13 lit. d) ustawy wymienionej w przypisie 6.

³¹⁾ Przez art. 82 pkt 13 lit. e) ustawy wymienionej w przypisie 6.

³²⁾ Dodany przez art. 1 pkt 10 ustawy wymienionej w przypisie 1 oraz w brzmieniu ustalonym przez art. 82 pkt 14 ustawy wymienionej w przypisie 6.

³³⁾ Dodany przez art. 1 pkt 10 ustawy wymienionej w przypisie 1, a następnie skreślony przez art. 82 pkt 15 ustawy wymienionej w przypisie 6.

Art. 22. 1.³⁴⁾ W szczególnie uzasadnionych przypadkach organizator może zlikwidować instytucję kultury.

2. Organizator jest obowiązany na 6 miesięcy przed wydaniem aktu o likwidacji instytucji kultury podać do publicznej wiadomości informację o zamiarze i przyczynach likwidacji.

3. W przypadku likwidacji instytucji kultury z powodu braku środków finansowych, celem informacji, o której mowa w ust. 2, powinno być, między innymi, stworzenie możliwości podjęcia działań do zgromadzenia tych środków, które umożliwią dalsze funkcjonowanie instytucji.

Art. 23. Akt o likwidacji instytucji kultury stanowi podstawę do wykreślenia jej z rejestru.

Art. 24. Zobowiązania i wierzytelności likwidowanej instytucji kultury przejmuje organizator.

Art. 25. W przypadku likwidacji instytucji kultury utworzonej w trybie art. 21 ust. 1 i 2, podmioty, które ją utworzyły, przejmują zobowiązania i wierzytelności, przy czym odpowiedzialność za zobowiązania jest solidarna.

Art. 26. 1.³⁵⁾ Organizator może przekazać odpłatnie lub w wyjątkowych przypadkach nieodpłatnie składniki mienia zlikwidowanej instytucji kultury osobie prawnej lub fizycznej w celu prowadzenia działalności kulturalnej na zasadach określonych w art. 3 ust. 3, chyba że umowa, o której mowa w art. 21 ust. 1 i 2, stanowi inaczej.

2. Organizator obowiązany jest do zabezpieczenia mienia likwidowanej instytucji.

Rozdział 3

Zasady gospodarki finansowej instytucji kultury

Art. 27. 1. Instytucja kultury gospodaruje samodzielnie przydzieloną i nabytą częścią mienia oraz prowadzi samodzielną gospodarkę w ramach posiadanych środków, kierując się zasadami efektywności ich wykorzystania.

2. Instytucja kultury może zbywać środki trwałe. Przy zbywaniu środków trwałych stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące przedsiębiorstw państwowych.

3. Podstawą gospodarki finansowej instytucji kultury jest plan działalności instytucji, zatwierdzony przez dyrektora z zachowaniem wysokości dotacji organizatora, o której mowa w art. 28 ust. 3.

4. Plan działalności instytucji kultury zawiera w miarę potrzeb: plan usług, plan przychodów i kosztów, plan remontów i konserwacji środków trwałych oraz plan inwestycji.

Art. 28. 1. Instytucja kultury pokrywa koszty bieżącej działalności i zobowiązania z uzyskiwanych przychodów.

³⁴⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 11 ustawy wymienionej w przypisie 1 i przez art. 82 pkt 16 ustawy wymienionej w przypisie 6.

³⁵⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 12 ustawy wymienionej w przypisie 1.

2.³⁶⁾ Przychodami instytucji kultury są wpływy z prowadzonej działalności, w tym ze sprzedaży składników majątku ruchomego, z wyjątkiem dóbr kultury w rozumieniu art. 2 i art. 4 ustawy z dnia 15 lutego 1962 r. o ochronie dóbr kultury (Dz. U. z 1999 r. Nr 98, poz. 1150 i z 2000 r. Nr 120, poz. 1268), oraz z najmu i dzierżawy składników majątkowych, dotacje z budżetu, środki otrzymane od osób fizycznych i prawnych oraz z innych źródeł.

3. Wysokość rocznej dotacji na działalność instytucji kultury ustala organizator.

Art. 29. 1. Wartość majątku instytucji kultury odzwierciedla fundusz instytucji kultury, który odpowiada wartości wydzielonej instytucji i nabytego mienia.

2. Fundusz instytucji kultury zwiększa się lub zmniejsza o kwotę zmian wartości majątku instytucji, będących skutkiem:

- 1) aktualizacji wyceny środków trwałych na podstawie odrębnych przepisów,
- 2) nieodpłatnego przekazania lub otrzymania środków trwałych, wartości niematerialnych i prawnych,
- 3) łączenia i podziału instytucji kultury na podstawie bilansów zamknięcia dzielonych lub łączonych instytucji.

3. Fundusz instytucji kultury zwiększa się o:

- 1) amortyzację majątku trwałego,
- 2) dotacje budżetowe na finansowanie rozwoju instytucji,
- 3) zysk pozostający w dyspozycji instytucji kultury,
- 4) środki z innych źródeł.

4. Fundusz instytucji kultury zmniejsza się o:

- 1) straty bilansowe,
- 2) umorzenie majątku trwałego,
- 3) finansowanie inwestycji,
- 4) inne zmniejszenia.

5.³⁷⁾ Instytucja kultury tworzy zakładowy fundusz świadczeń socjalnych na zasadach określonych w odrębnych przepisach.

6. Instytucja kultury posiadająca środki trwałe służące zakładowej działalności socjalnej dokonuje odpisów amortyzacyjnych na zasadach określonych w odrębnych przepisach.

7. Instytucja kultury może tworzyć z zysku oraz innych środków przekazanych przez osoby prawne i osoby fizyczne fundusz załogi, z przeznaczeniem na wypłatę nagród indywidualnych oraz inne fundusze. Zasady gospodarowania tymi funduszami określają regulami instytucji kultury.

³⁶⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 82 pkt 17 ustawy wymienionej w przypisie 6.

³⁷⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 14 ustawy wymienionej w przypisie 1.

Art. 30. (skreślony).³⁸⁾

Art. 31. Minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego⁷⁾ w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw pracy³⁹⁾ określi, w drodze rozporządzenia, zasady wynagradzania pracowników instytucji kultury.

Art. 32. 1.⁴⁰⁾ Instytucje kultury, w szczególności: muzea, jednostki organizacyjne mające na celu ochronę zabytków, ośrodki badań i dokumentacji, biura wystaw artystycznych, galerie i centra sztuki, FilMOTEKA Narodowa, biblioteki, domy i ośrodki kultury, świetlice i kluby, ogniska artystyczne, domy pracy twórczej — prowadzą w szczególności działalność w zakresie upowszechniania kultury.

2. Do podstawowych zadań instytucji wymienionych w ust. 1 należy w szczególności:

- 1) edukacja kulturalna i wychowanie przez sztukę,
- 2) gromadzenie, dokumentowanie, tworzenie, ochrona i udostępnianie dóbr kultury,
- 3) tworzenie warunków dla rozwoju amatorskiego ruchu artystycznego oraz zainteresowania wiedzą i sztuką,
- 4) tworzenie warunków dla rozwoju folkloru, a także rękodzieła ludowego i artystycznego,
- 5) rozpoznawanie, rozbudzanie i zaspokajanie potrzeb oraz zainteresowań kulturalnych.

2a.⁴¹⁾ Instytucje kultury, których organizatorem są jednostki samorządu terytorialnego, mogą prowadzić ponadto działalność instruktażowo-metodyczną dla pracowników instytucji kultury, w zakresie zadań, o których mowa w ust. 2.

3.⁴²⁾ Instytucje kultury, o których mowa w ust. 1, mogą otrzymywać środki od osób fizycznych i prawnych oraz z innych źródeł, a także dotacje z budżetu przeznaczone na pokrycie kosztów działalności.

4. (skreślony).⁴³⁾

5. (skreślony).⁴⁴⁾

Art. 33. (skreślony).⁴⁵⁾

³⁸⁾ Przez art. 1 pkt 15 ustawy wymienionej w przypisie 1.

³⁹⁾ Zgodnie z art. 4 ust. 1, art. 5 pkt 16 i art. 94 ustawy wymienionej w przypisie 7.

⁴⁰⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 16 lit. a) ustawy wymienionej w przypisie 1 i przez art. 29 pkt 2 lit. a) ustawy wymienionej w przypisie 3 jako druga, który wszedł w życie z dniem 1 stycznia 2000 r.

⁴¹⁾ Dodany przez art. 82 pkt 18 ustawy wymienionej w przypisie 6.

⁴²⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 16 lit. b) ustawy wymienionej w przypisie 1.

⁴³⁾ Przez art. 29 pkt 2 lit. b) ustawy wymienionej w przypisie 3 jako druga, który wszedł w życie z dniem 1 stycznia 2000 r.

⁴⁴⁾ Dodany przez art. 1 pkt 16 lit. d) ustawy wymienionej w przypisie 1, a następnie skreślony przez art. 29 pkt 2 lit. b) ustawy wymienionej w przypisie 3 jako druga, który wszedł w życie z dniem 1 stycznia 2000 r.

⁴⁵⁾ Przez art. 1 pkt 17 ustawy wymienionej w przypisie 1.

Rozdział 4

Organizowanie imprez artystycznych i rozrywkowych

Art. 34. 1.⁴⁶⁾ Imprezy artystyczne lub rozrywkowe organizowane w ramach działalności kulturalnej przez podmioty, o których mowa w art. 3, odbywające się poza stałą siedzibą albo w sposób objazdowy, wymagają zawiadomienia organu gminy właściwej ze względu na miejsce imprezy.

2. Zawiadomienie powinno zawierać następujące dane:

- 1) imię, nazwisko lub nazwę podmiotu organizującego imprezę artystyczną lub rozrywkową, siedzibę i adres do korespondencji,
- 2) rodzaj i charakter imprezy,
- 3) miejsce, datę, godzinę rozpoczęcia, planowany czas trwania, przewidywaną liczbę uczestników,
- 4) określenie planowanych środków służących zapewnieniu bezpieczeństwa uczestników.

3. Pomieszczenia, obiekty lub miejsca, w których odbywają się imprezy artystyczne i rozrywkowe, a także urządzenia techniczne używane przy ich organizowaniu lub w trakcie ich odbywania, powinny odpowiadać wymaganiom przewidzianym prawem.

4. Organ samorządu terytorialnego może zażądać załączenia do zawiadomienia zaświadczenia właściwego organu o spełnieniu wymagań, o których mowa w ust. 3.

5. Zawiadomienie o imprezie powinno być złożone nie później niż 30 dni przed planowanym terminem jej rozpoczęcia.

6. W przypadku, o którym mowa w ust. 4, termin określony w ust. 5 liczy się od dnia doręczenia zaświadczenia.

7.⁴⁶⁾ Imprezy artystyczne i rozrywkowe organizowane cyklicznie nie rzadziej niż 2 razy w roku przez te same podmioty w tych samych pomieszczeniach, obiektach i miejscach do tego dostosowanych wymagają jednorazowego zawiadomienia organu gminy właściwej ze względu na miejsce imprezy.

8.⁴⁷⁾ Obowiązki organizatora imprezy masowej w zakresie bezpieczeństwa tej imprezy reguluje ustawa z dnia 22 sierpnia 1997 r. o bezpieczeństwie imprez masowych (Dz. U. Nr 106, poz. 680 i z 1998 r. Nr 106, poz. 668).

Art. 35.⁴⁸⁾ Organ gminy wydaje decyzję o zakazie odbycia imprezy artystycznej lub rozrywkowej, jeżeli zagraża ona życiu lub zdrowiu ludzi, moralności publicznej albo mieniu w znacznych rozmiarach lub nie

⁴⁶⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 82 pkt 19 ustawy wymienionej w przypisie 6.

⁴⁷⁾ Dodany przez art. 26 ustawy z dnia 22 sierpnia 1997 r. o bezpieczeństwie imprez masowych (Dz. U. Nr 106, poz. 680), która weszła w życie z dniem 12 marca 1998 r.

⁴⁸⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 77 ustawy z dnia 19 listopada 1999 r. — Prawo działalności gospodarczej (Dz. U. Nr 101, poz. 1178), która weszła w życie z dniem 1 stycznia 2001 r.

zostały spełnione wymagania, o których mowa w art. 34 ust. 3.

Art. 36. 1. Decyzja o zakazie odbycia imprezy artystycznej lub rozrywkowej powinna być doręczona podmiotowi, który ją organizuje, w terminie 14 dni od dnia złożenia zawiadomienia, nie później jednak niż 10 dni przed planowanym terminem rozpoczęcia imprezy.

2. Odwołanie od decyzji wnosi się w terminie 3 dni od dnia jej doręczenia.

3. Odwołanie od decyzji podlega rozpoznaniu w terminie 7 dni od dnia wniesienia odwołania. Niewydanie decyzji w tym terminie oznacza zgodę na odbycie imprezy.

4. Decyzję wydaną w wyniku wniesienia odwołania doręcza się w terminie 3 dni.

Art. 37. 1. Prezes Rady Ministrów może z powodu żałoby narodowej zarządzić, na czas jej trwania, zawieszenie organizowania imprez artystycznych i rozrywkowych.

2. Wojewoda może z powodu klęski żywiołowej lub w celu zapobieżenia epidemii albo ze względu na żałobę, na czas niezbędny, zarządzić zawieszenie organizowania imprez określonych w ust. 1 na terenie województwa lub jego części.

Rozdział 5

Przepisy przejściowe i końcowe

Art. 38. Działalność kulturalną organizowaną i prowadzoną przez kościelne osoby prawne regulują odrębne przepisy.

Art. 39. 1.⁴⁹⁾ Przepisów ustawy nie stosuje się do działalności kulturalnej prowadzonej przez ministrów właściwych do spraw obrony narodowej, do spraw wewnętrznych i do spraw sprawiedliwości.

2. Ministrowie, o których mowa w ust. 1, w drodze rozporządzenia, mogą rozciągnąć przepisy ustawy w całości lub w części na działalność kulturalną prowadzoną przez podległe im lub nadzorowane przez nich jednostki organizacyjne.

⁴⁹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 62 ustawy z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz. U. Nr 141, poz. 943 i z 1998 r. Nr 162, poz. 1122), która weszła w życie z dniem 1 kwietnia 1999 r.

Art. 39a.⁵⁰⁾ Do dnia 31 grudnia 2002 r. termin na podanie informacji o zamiarze i przyczynach likwidacji wszystkich instytucji kultury, określony w art. 22 ust. 2, nie może być krótszy niż 12 miesięcy.

Art. 40.⁵¹⁾ Przepisy ustawy nie naruszają przepisów ustawy z dnia 15 lutego 1962 r. o ochronie dóbr kultury (Dz. U. z 1999 r. Nr 98, poz. 1150 i z 2000 r. Nr 120, poz. 1268), ustawy z dnia 9 kwietnia 1968 r. o bibliotekach (Dz. U. Nr 12, poz. 63, z 1984 r. Nr 26, poz. 129, z 1989 r. Nr 29, poz. 155 i Nr 35, poz. 192, z 1990 r. Nr 34, poz. 198 oraz z 1996 r. Nr 152, poz. 722)⁵²⁾ oraz ustawy z dnia 21 listopada 1996 r. o muzeach (Dz. U. z 1997 r. Nr 5, poz. 24 i z 1998 r. Nr 106, poz. 668) w zakresie prowadzenia działalności kulturalnej w formach określonych w tych ustawach.

Art. 41—44. (pominięte).⁵³⁾

Art. 45. Tracą moc:

- 1) ustawa z dnia 9 kwietnia 1968 r. o zezwoleniach na publiczną działalność artystyczną, rozrywkową i sportową (Dz. U. Nr 12, poz. 64) — w zakresie dotyczącym imprez artystycznych i rozrywkowych,⁵⁴⁾
- 2) ustawa z dnia 26 kwietnia 1984 r. o upowszechnianiu kultury oraz o prawach i obowiązkach pracowników upowszechniania kultury (Dz. U. Nr 26, poz. 129, z 1988 r. Nr 19, poz. 132, z 1989 r. Nr 4, poz. 24 i Nr 35, poz. 192 oraz z 1990 r. Nr 34, poz. 198),
- 3) ustawa z dnia 28 grudnia 1984 r. o instytucjach artystycznych (Dz. U. Nr 60, poz. 304 i z 1989 r. Nr 35, poz. 192).

Art. 46. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.⁵⁵⁾

⁵⁰⁾ Dodany przez art. 82 pkt 20 ustawy wymienionej w przypisie 6.

⁵¹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 38 ustawy z dnia 21 listopada 1996 r. o muzeach (Dz. U. z 1997 r. Nr 5, poz. 24), która weszła w życie z dniem 4 lutego 1997 r.

⁵²⁾ Ustawa została uchylona z dniem 28 sierpnia 1997 r. przez art. 31 ustawy z dnia 27 czerwca 1997 r. o bibliotekach (Dz. U. Nr 85, poz. 539).

⁵³⁾ Zamieszczone w obwieszczeniu.

⁵⁴⁾ Ustawa została uchylona w całości z dniem 6 kwietnia 1996 r. przez art. 66 ustawy z dnia 18 stycznia 1996 r. o kulturze fizycznej (Dz. U. Nr 25, poz. 113).

⁵⁵⁾ Ustawa została ogłoszona dnia 12 grudnia 1991 r.

Wydawca: Kancelaria Prezesa Rady Ministrów

Redakcja: Rządowe Centrum Legislacji — Redakcja Dziennika Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej i Dziennika Urzędowego Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, ul. Bagatela 14, 00-585 Warszawa, tel. 628-39-45 w. 113

Skład, druk i kolportaż: Wydział Wydawnictw i Poligrafii Gospodarstwa Pomocniczego Kancelarii Prezesa Rady Ministrów ul. Powsińska 69/71, 02-903 Warszawa, tel.: 694-67-50, 694-67-52; fax: 694-64-77, 694-62-06

Bezpłatna infolinia: 0-800-287-581

www.gpkprm.gov.pl

e-mail: dziust@gpkprm.gov.pl

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów w Wydziale Wydawnictw i Poligrafii Gospodarstwa Pomocniczego Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, ul. Powsińska 69/71, 02-903 Warszawa